

WZÓR MEDALI:
ZŁOTEGO, SREBRNEGO I BRONZOWEGO.

Wzór Nr. 3.

Rozmiar 55 mm.

516.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: REFORM ROLNYCH I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 16 sierpnia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o uregulowaniu stanu hipotecznego nieruchomości, oddanych w toku parcelacji w posiadanie nabywców, na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o uregulowaniu stanu hipotecznego nieruchomości, oddanych w toku parcelacji w posiadanie nabywców, na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 276) zarządza się co następuje:

do art. 1 cz. 2.

§ 1. Przez uwzględnienie wniosku okręgowego urzędu ziemskiego należy rozumieć wydanie przez sędziego hipotecznego uchwały w myśl art. 15 ustawy, zgodnej ze złożonym wnioskiem, o ile uchwała ta uprawomocniła się.

O ile sędzia hipoteczny pozostawił wniosek bez uwzględnienia (art. 25) i uchwała ta uprawomocniła się, niema przeszkód do zarządzenia wykończenia parcelacji odnośnej nieruchomości lub zastosowania do niej przymusowego wykupu w trybie przepisów, powołanych w art. 1 ustawy.

Po złożeniu przez okręgowy urząd ziemski wniosku w myśl art. 2 ustawy do czasu uprawomocnienia się uchwały sędziego hipotecznego — wykończenie parcelacji lub zastosowanie przymusowego wykupu nieruchomości nie może być zarządzone.

do art. 2 cz. 1.

§ 2. Przed złożeniem wniosku w myśl cz. 1 art. 2 ustawy, okręgowy urząd ziemski winien w ra-

zie potrzeby zarządzić dochodzenie przez komisarzy ziemskich lub przez delegowanego przez siebie urzędnika. W szczególności należy w toku dochodzenia sporządzić wykazy nieruchomości, oddanych w toku parcelacji w posiadanie nabywców, którzy nie uzyskali tytułu własności. W wykazach tych, które winny być sporządzone wedle posiadłości szczebowych, należy wymienić imiona i nazwiska nabywców i pozbywającego, obszar nieruchomości, przy szczegółowym wymienieniu parcel budowlanych i gruntowych, wchodzących w skład nieruchomości, tytuł prawny zbycia, przyczynę nieuregulowania stanu tabularnego (np. nieuiszczenie ceny kupna). Ponadto należy stwierdzić, czy pomiary (w wypadku podziału parcel) zostały uskutecznione.

do art. 2 cz. 2.

§ 3. Zezwolenie Ministra Reform Rolnych na złożenie przez okręgowy urząd ziemski wniosku w myśl cz. 1 art. 2 ustawy, jest konieczne w każdym poszczególnym wypadku; może się jednak odnosić do całego szeregu działek, oddanych w toku parcelacji, o ile działki te, jako wchodzące w skład jednej posiadłości szczebowej, objęte są jednym wnioskiem okręgowego urzędu ziemskiego.

Zezwolenie Ministra Reform Rolnych należy dołączyć do wniosku, złożonego przez okręgowy urząd ziemski w myśl cz. 1 art. 2.

do art. 5.

§ 4. Co do wymogów wniosku należy stosować przepisy § 83 do 92 ustawy z dnia 25 lipca 1871 r. (Nr. 95 austr. d. u. p.) o zaprowadzeniu powszechnej ustawy o księgach gruntowych.

§ 5. Plany podziału winny odpowiadać wymogom określonym w rozporządzeniu ministerjalnym z dnia 2 grudnia 1914 r. (Nr. 314 austr. d. u. p.) o sporządzaniu planów dla podziału parcel w księdze gruntowej.

Plany podziału winny zawierać w szczególności użytą podziałkę; o ile podziałka jest odmienna od podziałki mapy katastralnej, należy uwidocznić na planach podziału stosunek użytej podziałki do podziałki mapy katastralnej.

§ 6. Jeżeli zachodzą warunki zastosowania ustawy z dnia 11 marca 1894 r. o odłączeniu gruntów hipotecznych do budowy gościńców lub dróg publicznych tudzież do wykonania w interesie publicznym budowli, mających na celu skierowanie lub odpływ wody (austr. d. u. p. Nr. 126), okręgowy urząd ziemski może łącznie z wnioskiem, przewidzianym w cz. 1 art. 2 ustawy, postawić wniosek o wszczęcie postępowania według ustawy z dnia 11 marca 1894 r.

§ 7. Okręgowy urząd ziemski winien podać we wniosku, przewidzianym w art. 5 ustawy, to miejsce zamieszkania właścicieli hipotecznych oraz osób uprawnionych rzeczowo, które jest uwidocznione w aktach hipotecznych; o ileby urząd ziemski posiadał wiadomości co do zmiany miejsca zamieszkania tych osób, winien to we wniosku zaznaczyć.

§ 8. Strona (właściciel hipoteczny posiadłości szczepowej lub nabywca parcelacyjny), która zwraca się do okręgowego urzędu ziemskiego z żądaniem złożenia wniosku w myśl cz. 1 art. 2, obowiązana jest udzielić na żądanie tegoż urzędu wszelkich wyjaśnień oraz dostarczyć wszelkich, będących w jej posiadaniu dokumentów i danych, które wniosek winien zawierać stosownie do art. 5.

§ 9. Okręgowy urząd ziemski skutecznie w razie potrzeby pomiary na gruncie, a to niezależnie od zgody posiadacza nieruchomości (art. 29 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisji ziemskich — Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706).

do art. 7.

§ 10. Wnioski, złożone przez okręgowy urząd ziemski w sądzie hipotecznym w myśl cz. 1 art. 2 ustawy, należy wciągnąć do dziennika urzędu hipotecznego w myśl § 1 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 1872 r. (Nr. 5 austr. d. u. p.), zawierającego instrukcję co do wykonania powszechnej ustawy o księgach gruntowych, i zaopatrzyć je uwagą hipoteczną w myśl § 77 tegoż rozporządzenia.

Zarazem należy napisać ołówkiem liczbę dziennika urzędu hipotecznego na tem miejscu księgi gruntowej, na którym ma nastąpić wpis (plumbatura).

Wniosek złożony przez okręgowy urząd ziemski należy ponadto wciągnąć do rejestru Nc.

§ 11. Z chwilą zarządzenia adnotacji w księdze gruntowej, że złożono wniosek o wydzielenie nieruchomości, należy skreślić plumbaturę, zgodnie z § 5 wyżej powołanej instrukcji hipotecznej z dnia 12 stycznia 1872 r.

Adnotacja, skuteczniejsza w myśl art. 7 ustawy w księdze gruntowej, winna wyraźnie wymieniać, jakie nieruchomości mają być w myśl wniosku wydzielone z posiadłości szczepowej.

do art. 8.

§ 12. O ile okręgowy urząd ziemski nie uzupełni wniosku w wyznaczonym mu terminie, adnotacja, skuteczniejsza w myśl art. 7 ustawy, ulega skreśleniu.

W razie potrzeby okręgowy urząd ziemski winien wystąpić do sędziego hipotecznego z wnioskiem o przedłużenie terminu do uzupełnienia wniosku, a to przed upływem tego terminu w myśl § 128 austr. proc. cyw.

do art. 10.

§ 13. Wyznaczenie terminu rozprawy winno, o ile możliwości, nastąpić w ten sposób, aby termin wyznaczony w myśl art. 9 ustawy do złożenia oświadczenia przez osoby, mające na posiadłości szczepowej prawa rzeczowe, wpisane w księdze gruntowej, upłynął przed rozprawą.

do art. 12 cz. 2.

§ 14. Postępowanie celem uregulowania stanu hipotecznego nieruchomości oddanych w posiadanie w toku parcelacji nie dopuszcza zaoczności ani spoczywania.

do art. 31 cz. 2.

§ 15. Przez zawieszenie będących w toku sporów w przedmiotach, wymienionych w cz. 1 art. 31 ustawy, należy rozumieć przerwę postępowania w myśl § 167 austr. proc. cyw.

Po uprawomocnieniu się uchwały, pozostawiającej bez uwzględnienia wniosek okręgowego urzędu ziemskiego, złożony w myśl cz. 1 art. 2, jak również po uprawomocnieniu się uchwały, przychyłającej się do tegoż wniosku, może nastąpić podjęcie przerwane postępowania w myśl § 164 austr. proc. cyw.

W razie podjęcia postępowania należy skargę, wniesioną w tem postępowaniu, odrzucić, jednakże należy orzec o kosztach sporu w myśl przepisów ustawy o postępowaniu cywilnem.

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

517.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA REFORM ROLNYCH

z dnia 23 sierpnia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa w sprawie zmiany Statutu Państwowego Banku Rolnego.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 369), zmienionej rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia